

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Ewelina Wolny

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Jowity Chyła-Radgowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 2 i 26 kwietnia 2019 roku sprawy

Z. S.

syna H. i H. z domu M., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 listopada 2018 roku w na ul. (...) w W., woj. (...) - (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki M. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, (posiadając o godz. 02.08 – 0,87 mg/l, o godz. 02.10 – 0,90 mg/l, o godz. 02.12 – 0,84 mg/l, o godz. 02.27 – 0,89 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy w sprawie o sygn. akt II K 16/18 z dnia 21 lutego 2018 roku za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 kk i wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie o sygn. akt II K 214/18 z dnia 16 lipca 2018 roku za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 kk i inne, a nadto nie zastosował się do zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych oznaczonych kategorią B na okres 3 lat, orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy w sprawie o sygn. akt II K 16/18 z dnia 21 lutego 2018 roku za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 kk oraz do zakazu prowadzenia w ruchu lądowym wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawie o sygn. akt II K 214/18 z dnia 16 lipca 2018 roku za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 kk i inne, a także nie zastosował się do decyzji administracyjnej Starosty (...) z dnia 23 marca 2018 roku, nr (...), o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych oznaczonych kat. B, od dnia 24 grudnia 2017 roku do dnia 24 grudnia 2020 roku włącznie i do decyzji administracyjnej Starosty (...) z dnia 6 sierpnia 2018 roku nr (...) o cofnięciu uprawnień do prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych od dnia 24 lipca 2018 roku do dnia 24 lipca 2022 włącznie,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zb. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżonego Z. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 4 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk opierając wymiar kary o art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Oskarżony, pięćdziesięciodwuletni Z. S., zamieszkuje w miejscowości O., gmina C., wraz ze swoimi rodzicami oraz czworgiem dzieci w wieku od 8 do 3 lat, nad którymi sprawuje wyłączną pieczę, z uwagi na stan zdrowia psychicznego ich matki. Po okresie wyjazdów zarobkowych za granicę obecnie utrzymuje się z pracy operatora w przedsiębiorstwie (...) w W., osiągając wynagrodzenie w kwocie około 2000 zł miesięcznie.

(dowód: wywiad środowiskowy na k. 101 – 103, opinia wydana w postępowaniu opiekuńczym na k. 86 – 91).

W dniu 10 listopada 2018r. w godzinach wieczornych Z. S. przebywał w W.. Po uprzednim spożyciu alkoholu, kierując stanowiącym własność jego ojca H. S. samochodem marki M. (...) o nr rej. (...), około godziny 23.00 wjechał z ulicy (...) na teren posesji oznaczonej numerem (...), przejeżdżając przez otwartą bramę wjazdową, wzdłuż budynku mieszczącego przychodnię lekarską i lokale mieszkalne, a następnie po objechaniu budynku zaparkował pomiędzy dwoma innymi pojazdami w pobliżu garaży na tyłach posesji. Manewry wykonywane przez oskarżonego zaalarmowały stojących na schodach przed budynkiem, obserwujących jazdę prowadzącego pojazd marki M., mieszkańca budynku przy ul. (...), K. C. i jego zięcia W. P.. Po podejściu do samochodu, po upływie 2-3 minut od chwili, gdy auto ich mijało, zastali w nim Z. S., jego wygląd, bełkotliwa mowa oraz wyczuwalna woń alkoholu nasunęły wymienionym podejrzenie, że może on znajdować się w stanie nietrzeźwości. W związku z powyższym wezwali telefonicznie Policję oraz powstrzymali oskarżonego od kontynuowania jazdy do czasu przyjazdu patrolu. K. C. usiłował wyjąć kluczyki ze stacyjki, jednakże bezskutecznie.

Po przybyciu na miejsce patrolu Policji, oskarżony został zatrzymany, przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w S. i poddany przez młodszego aspiranta M. S. badaniu na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu, z wynikami 0,87 mg/l o godzinie 02.08, 0,90 mg/l o godz. 02.10, 0,84 mg/l o godz. 02.12 i 0,89 mg/l o godz. 02.27.

Pojazd marki M. został zabezpieczony przez firmę holowniczą.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Z. S. na k. 92 – 92v i na k. 42v – 43 w części dotyczącej spożywania alkoholu, zeznania świadków: K. C. na k. 26v i k. 92v - 93, W. P. na k. 8v-9 i k. 93v, M. S. na k. 37v i k. 93v, dokumentacja holowania pojazdu na k. 10-11, raport ze zgłoszenia na k. 33 – 35, protokół oględzin miejsca na k. 47 – 47v z dokumentacją fotograficzną na k. 48 – 53, pismo Gminy W. na k. 66).

Z. S. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, cofniętymi decyzją Starosty (...) z dnia 23 marca 2018r. nr (...)w odniesieniu do kierowania pojazdami kategorii B, zaś decyzją tegoż organu z dnia 06 sierpnia 2018r. nr (...)pozbawiła oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami pozostałych kategorii.

Oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany za występki kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Nidzicy w sprawie II K 16/18 z dnia 21 lutego 2018r. wymierzono mu karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł i zakaz prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych kategorii B na okres 3 lat. Sąd Rejonowy w Szczytnie w sprawie 214/18 z dnia 16 lipca 2018r. skazał go między innymi za czyn z art. 178a § 1 kk, popełniony w dniu 27 grudnia 2017r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, objętą karą łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności, orzekając także zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat, wyrok ten uprawomocnił się w dniu 24 lipca 2018r., postanowieniem z dnia 12 października 2018r. odroczone wykonanie orzeczonej nim kary pozbawienia wolności.

(dowód: odpis wyroku II K 16/18 na k. 19 – 19v, odpis wyroku II K 214/18 na k. 65 – 65v, kserokopie decyzji na k. 20 – 24, informacja z Krajowego Rejestru Karnego na k. 29 – 29v).

Oskarżony Z. S. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podnosząc, że przedmiotowym pojazdem marki M. kierował jego kolega S. R., on sam zaś podróżował jedynie jako pasażer. Wyjaśnił, iż w zamian za pomoc wyżej wymienionemu znajomemu w przewiezieniu pieca otrzymał od niego wódkę, którą wypił po uprzednim spożyciu piwa, a następnie domagał się od S. R., aby go woził. Dodał, że po pewnym czasie kolega zdenerwował się i odmówił dalszej jazdy, pozostawiając go w samochodzie na terenie jakiejś posesji w W. i zabierając mu kluczyki. Wskazał także, że oczekując na jego powrót opuścił pojazd i wdał się w rozmowę ze znanym mu z widzenia mężczyzną, odmówił także przybyłemu później na miejsce innemu mężczyźnie przestawienia auta, tłumacząc się uprzednim spożywaniem alkoholu. Zaznaczył, iż nie posiadał przy sobie kluczyków do samochodu i nie wiedział, co się z nimi stało, musiał je zabrać S. R.. (vide wyjaśnienia oskarżonego na k. 42v – 43).

Na rozprawie głównej oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, wyraził wolę dobrowolnego poddania się karze grzywny, wniosek ten nie został uwzględniony. (vide wyjaśnienia oskarżonego na k. 92 – 92v).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższe wyjaśnienia Z. S. zasługują na podzielenie jedynie w części potwierdzającej własne sprawstwo na etapie rozprawy głównej oraz przyznającej uprzednie spożywanie alkoholu w dniu zdarzenia. W pozostałym zakresie, wskazującym na podróżowanie wspomnianym pojazdem wyłącznie w charakterze pasażera, jako pozostające w jaskrawej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, a także z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego przeciętnej dorosłej osoby, ocenić je należy jako przyjętą przez oskarżonego linię obrony, zmierzającą do uniknięcia konsekwencji związanych z dopuszczeniem się po raz kolejny przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości.

Wersję zaprezentowaną przez Z. S. w toku postępowania przygotowawczego potwierdził wprawdzie S. R., wskazujący przezeń jako kierowca samochodu w inkryminowanym czasie, mieć wszakże na uwadze należy, iż wymieniony jest nie tyle znajomym oskarżonego, lecz jego krewnym, synem jego siostry, nie po raz pierwszy wnioskowanym przez wujka jako mającym mu zapewnić alibi, zaś jego twierdzenia, jakoby po kłótni pozostawił oskarżonemu pojazd, aby miał on gdzie spędzić noc, zabrał kluczyki i udał się pieszo do oddalonego o 8 kilometrów miejsca zamieszkania, licząc na podwiezienie (vide zeznania S. R. na k. 45v – 46 i k. 106 – 107), nie mogą zostać zdaniem Sądu uznane za przekonujące.

Do odmiennych wniosków prowadzą nadto zeznania świadków K. C. (vide k. 26v i k. 92v – 93) i W. P. (vide k. 8v – 9 i k. 93v), osób nie mających uprzednio żadnej styczności ze Z. S., przypadkowo obecnym na zewnątrz budynku przy ul. (...) w W.. Będąc bezpośrednimi obserwatorami zachowania oskarżonego w inkryminowanym czasie, przekazali w sposób wewnętrznie spójny i wzajemnie zgodny naoczne spostrzeżenia, dotyczące kierowania wymienionego samochodem po terenie przedmiotowej nieruchomości, zaznaczając, iż w znajdował się on sam w prowadzonym pojeździe, nie odnotowali także w pobliżu obecności osób pieszych. Opisali w sposób niemal jednobrzmiący symptomy wskazujące na pozostawanie Z. S. pod wpływem alkoholu, W. P. podał także uzyskane od zatrzymanego mężczyzny informacje dotyczące jego miejsca zamieszkania i braku prawa jazdy (vide k. 9). Kategoryczne, konsekwentne, tworzące wzajemnie uzupełniającą się całość zeznania obu wymienionych świadków, nie mających żadnych powodów do bezpodstawnego obciążania nieznanego im oskarżonego, zostały przez Sąd uznane za wiarygodne.

Przytoczone przez nich okoliczności znajdują ponadto odzwierciedlenie w relacji funkcjonariusza M. S. (vide k. 37v i k. 93v), a także w wynikach badania stanu trzeźwości oskarżonego (vide k. 2 – 2v) oraz zapisu zgłoszenia interwencji (vide k. 33 – 35). Topografia miejsca zdarzenia, stanowiącego teren przyległy do budynku ośrodka zdrowia, wykorzystywanego jako miejsce postojowe i droga dojazdowa do garaży na tyłach posesji (vide informacja na k. 66), została potwierdzona protokołem oględzin (vide k. 47 – 47v) i dokumentacją fotograficzną (vide k. 48 – 53).

W świetle powyższych dowodów nie ulega wątpliwości, iż kierując ulicą (...) w W. w dniu 10 listopada 2018r. pojazdem marki M. o nr rej. (...), Z. S., posiadający w organizmie 0,87 mg/l zawartości alkoholu, znajdował się w stanie nietrzeźwości, nie stosując się zarazem do zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii B i wszelkich

pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, wymierzonych mu odpowiednio na okres 3 i 4 lat wyrokami Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 21 lutego 2018r. w sprawie II K 16/18 i Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 16 lipca 2018r. w sprawie II K 214/18 za czyny z art. 178a § 1 kk, a także do wydanych przez Starostę (...) decyzji administracyjnych nr (...) i (...) o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Jego zachowanie wyczerpuje tym samym znamiona występku z art. 178a § 4 kk i art. 180a kk, pozostających w kumulatywnym zbiegu z art. 11 § 2 kk.

Oskarżony działał umyślnie, zdając sobie sprawę wpływu uprzednio spożytej większej ilości alkoholu i co najmniej godząc się na prowadzenie auta w stanie nietrzeźwości, świadomie naruszył także zakazy wynikające z wydanych wobec niego prawomocnych orzeczeń sądowych i administracyjnych. Stopień jego winy uznać tym samym należy za wyższy niż nieznaczny.

Jako znaczny ocenić natomiast należy stopień społecznej szkodliwości przypisanego Z. S. występku. Podkreślenia wymaga wysokie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego, ośmiokrotnie przekraczające dopuszczalną normę, a także technika jazdy, wzbudzająca uzasadnione obawy u obserwujących przejazd oskarżonego świadków. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt dopuszczenia się opisanego działania po raz trzeci w ciągu dziesięciu miesięcy, pomimo dwukrotnego skazania za czynu tego samego rodzaju, przed upływem pięciu miesięcy od wydania ostatniego z wyroków i jednego miesiąca od uzyskania odroczenia wymierzonej nim kary pozbawienia wolności (vide odpisy wyroków na k. 19 – 19v i k. 65 – 65v). Nie kwestionując przywoływanej przez oskarżonego trudnej sytuacji rodzinnej, związanej ze sprawowaniem wyłącznej pieczy na czworgiem małoletnich dzieci, podkreślić należy, iż opuszczenie miejsca zamieszkania w celu nocnej jazdy po odległej miejscowości po uprzednim wprawieniu się w znaczny stan nietrzeźwości, trudno uznać za liczące z postawą odpowiedzialnego ojca rodziny, zwłaszcza przy uwzględnieniu, iż wymieniony w opisanym sposób wykorzystywał udzielony mu okres odroczenia wykonania uprzednio wymierzonej kary.

Dodać trzeba, iż w związku z ujęciem Z. S. przez K. C. i W. P., jego lakoniczne przyznanie do winy nie może być uznane za szczególną okoliczność łagodzącą.

Mając na uwadze powyższe, wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności, oceniono jako adekwatną do stopnia jego winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Jakkolwiek stanowi realną dolegliwość, utrzymana jest znacznie poniżej górnej granicy ustawowego zagrożenia wskazanego w stanowiącym zgodnie z art. 11 § 3 kk podstawę wymiaru przepisie art. 178a § 4 kk, to jest 5 lat pozbawienia wolności. Nie nosząc cech rażącej surowości, spełnia w sposób skuteczny zadania w zakresie prewencji indywidualnej powstrzymując oskarżonego od podobnych zachowań w przyszłości, kształtuje także społeczną świadomość prawną poprzez przeciwdziałanie przyzwoleniu na kierowanie pojazdem po uprzednim spożyciu alkoholu, zwłaszcza zaś wobec notorycznych sprawców tego rodzaju przestępstw.

Dodać należy, iż w przypadku dopuszczenia się czynu z art. 178a § 4 kk, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio ma charakter obligatoryjny.

Przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za wspomniany występki skutkowało nadto obowiązkiem obciążenia go świadczeniem pieniężnym w wysokości nie niższej niż 10.000 zł, zgodnie z art. 43a § 2 kk, ze względu na sytuację rodzinną i finansową oskarżonego ograniczono przedmiotowy środek karny do kwoty minimalnej.

Wspomniana sytuacja osobista i majątkowa Z. S. przemawiała także za zwolnieniem go od ponoszenia kosztów sądowych w całości, zgodnie z art. 624 § 1 kpk.